

El meu tresor

L'esquirol Pol ha trobat un pinya farcida de pinyons. És molt grossa i a dins hi deu haver un munt de pinyons que li aniran molt bé per passar l'hivern. Pesa molt i l'agafa ben fort perquè no li caigui a terra.

Amb molta paciència treu cada pinyó i en compta vint-i-cinc, que posa amb molta cura a dins del cistell. Fan tan bona olor que segur que serien l'enveja de tots els seus amics. Però l'esquirol no sap si quedar-se'ls tots o bé compartir-los amb els seus amics: la Duna, l'abella Mireia, la marieta Mariona i l'escarabat Bernat.

Deuen ser tan dolços i bons que se'n lleparien els dits, però l'hivern és molt llarg i si no té el rebost ben ple haurà de sortir enmig del fred i la neu a buscar-ne més. I això no li ve gens de gust.

De manera que tapa els pinyons amb una fulla perquè ningú no vegi que porta el cistell ple.

—Esquirol, bon dia! On vas amb aquest cistell? Què hi portes a dins? Que m'ho deixes veure? —li pregunta la Duna, tota encuriosida.

—No res, ja pots comptar. He collit uns quants branquillons per fer-me una escala per poder pujar més ràpid als arbres. Però ara tinc pressa, Duna, i no te'ls puc ensenyar.

Un tros més enllà hi ha la marieta que veu l'esquirol que corre atrafegat amb un cistell a la mà.

—Esquirol, bon dia! On vas amb aquest cistell? Què hi portes a dins? Vols que t'ajudi a portar-lo a casa?

—No, no, marieta, gràcies. Hi porto uns quants branquillons per fer-me una escala per poder pujar més ràpid als arbres. Però ara tinc pressa, marieta, i no te'ls puc ensenyar.

Compartir
El meu tresor

L'escarabat pren el sol panxa enlaire, fa la migdiada. De sobte sent les corredisses de l'esquirol que li trenquen la becaïna.

—Esquirol, bon dia! On vas amb aquest cistell? Què hi portes a dins? Vols que t'ajudi a portar-lo a casa?

—No, no, escarabat, gràcies. Hi porto uns quants branquillons per fer-me una escala per poder pujar més ràpid als arbres. Però ara tinc pressa, escarabat, i no te'ls puc ensenyar.

L'esquirol continua marxant de pressa perquè no el segueixi ningú, i quan veu que ja s'ha allunyat prou dels seus amics comença a excavar un forat a terra. S'afanya a treure la terra i quan el forat és prou fondo hi enterra tots els pinyons.

—Buf, que cansat que estic! Però ara ja puc estar tranquil, podré passar tot l'hivern descansant a casa i no hauré de sortir a buscar menjar.

Ben aviat la tardor diu adeu al bosc, i els dies plujosos donen pas a un cel enteranyinat, el vent bufa i arrossega les fulles seques de terra. I comencen a caure les primeres volves de neu.

Per a tots els animals del bosc és el moment d'arraulir-se a casa, cadascun dins del seu cau, fins que arribi la primavera i amb els primers rajos de sol comencin a sortir els fruits sucosos que tant els agraden.

Enmig de la tempesta l'esquirol decideix sortir del cau embolicat amb una bufanda per anar a buscar els seus pinyons. Fa molts dies que els va enterrar. Quan arriba al lloc on hi ha el tresor amagat comença a treure la terra que cobreix els pinyons.

Però, quina és la seva sorpresa! Quan els va traient, d'un en un, els pinyons s'han fet tots malbé. Han passat tants dies enterrats al bosc sota el sol, la pluja i la neu que només n'ha quedat sencera la closca. Els pinyons s'han ennegrit i tenen un gust amarg.

L'esquirol, trist i decebut, pensa que s'ha equivocat, que ha estat una mica egoista i que quan va trobar la pinya farcida de pinyons l'hauria d'haver compartida amb tots els seus amics. Pensatiu, se'n torna cap a casa. Segur que no li tornarà a passar mai més.

Judit Esquís

Pinyonets per a tothom

Compartir
El meu tresor

PROPOSTA DIDÀCTICA

- Presentem el cistell tapat amb una tela i expliquem als infants que a dins hi ha un tresor amagat. Demanem als nens i nenes que facin hipòtesis de qui o què s'hi amaga a dins.
- Tot seguit fem sortir l'esquirol Pol que els explica que ha trobat un tresor: un munt de pinyes plenes de pinyons. A en Pol li agraden molt els pinyons i no sap si compartir-los i demana l'opinió als infants de la classe: Què hauria de fer? Menjar-se'ls tot sol o bé compartir-los amb els amics? Un cop presa la decisió obrim les pinyes, en traiem els pinyons i els repartim entre els infants. Cadascun tindrà un trosset del tresor.
- Acabem l'activitat cantant la cançó: «Plim, plim salta l'esquirol». (<https://www.youtube.com/watch?v=fSqxhRCDCbA>)

Material: Cistell, pinyes pinyoneres, titella de dit de l'esquirol Pol.